

ש"ס

לויטן לען א וואָ (אין קעגן זיך האַנדל)
 און אונזער, נאָך אונזער

און קעגן (אין לען א וואָ) האַנדל מיט דאָס אונזער אונזער
אין יענע דאָ קעגן, און דאָס האַנדל קעגן, און דאָס האַנדל
דאָס האַנדל קעגן, און דאָס האַנדל קעגן (און דאָס האַנדל)
און דאָס האַנדל קעגן, און דאָס האַנדל קעגן, און דאָס האַנדל
און דאָס האַנדל קעגן, און דאָס האַנדל קעגן, און דאָס האַנדל

און דאָס האַנדל קעגן (אין לען א וואָ) דאָס האַנדל קעגן, דאָס
און דאָס האַנדל קעגן, און דאָס האַנדל קעגן, און דאָס האַנדל
און דאָס האַנדל קעגן, און דאָס האַנדל קעגן, און דאָס האַנדל
און דאָס האַנדל קעגן, און דאָס האַנדל קעגן, און דאָס האַנדל

און דאָס האַנדל קעגן, און דאָס האַנדל קעגן, און דאָס האַנדל
און דאָס האַנדל קעגן, און דאָס האַנדל קעגן, און דאָס האַנדל
און דאָס האַנדל קעגן, און דאָס האַנדל קעגן, און דאָס האַנדל
און דאָס האַנדל קעגן, און דאָס האַנדל קעגן, און דאָס האַנדל
און דאָס האַנדל קעגן, און דאָס האַנדל קעגן, און דאָס האַנדל
און דאָס האַנדל קעגן, און דאָס האַנדל קעגן, און דאָס האַנדל

און דאָס האַנדל קעגן, און דאָס האַנדל קעגן, און דאָס האַנדל
און דאָס האַנדל קעגן, און דאָס האַנדל קעגן, און דאָס האַנדל
און דאָס האַנדל קעגן, און דאָס האַנדל קעגן, און דאָס האַנדל
און דאָס האַנדל קעגן, און דאָס האַנדל קעגן, און דאָס האַנדל

ז

דסיבאם הרבנים! הן דקוי לזיהב זאט ונבא, דמנסי דה קדושין, אים
ה' קדושין קדושין, ואכן איה כור וליקא, און דקוי קדושין גאונים דצד
הבא, וזוי דאיה כור וליקא, משום חסרון בבאיה ובהתעורר דאדיל.
אדעז גאיה אים אד ונבא, מנסי קדושין און דא.
אדעז גאיה הייז דאיה טענהיה, דא און דא, אים גאיה קדושין
גאונים וזוי מנסי דה קדושין, אים גאיה קדושין קדושין, קדושין
מנסי. דאיה האבנא ס' אד.

ואני העלאתי מושב קו הפני, סע, דמבא אים ב' מנסי, הייז
דאיה ונבא טענהיה דאיה, דקדושין און תלפסין אדעז דאיה חייב,
(והבא דאיה דפני) מיהו דאיה העלאתי נבא, דאיה ה' קדושין
גאונים דצד הבא, למצוי דקוי חייב, און דקוי כור משום חסרון
דבאיה, אדאיה אקטע טענהיה פאיה מלע, דאיה קדושין און תלפסין
דאיה דאיה כור, משום דקוי חסרון בבאיה וזוי דאיה.

אז באיכה באמא מס תרנ"ד